

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 2. De praemittenda confessione sacramentali

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

rum purgatumque animum ad Deum afferre monemur;
 Quidam etiam Ethnicus ait, *Dimidium facti, qui bene cœpit, habet*: in singulis enim actionibus id in primis curandum est, ut recte ordiamur. Omnia autem optima præparatio, & magis necessaria illa est, quæ in puritate & sanctitate vitæ consistit; cum quicquid agis, quicquid cogitas, quicquid moliris ad hunc scopum refers, ut vivas vita divina, teque dignum reddas hoc cœlesti convivio. Sicut enim fructus frequentis celebrationis in hoc præcipue attenditur, ut quotidie crescas in humilitate, patientia, mundi contemptu, & charitate: ita vera præparatio in hoc sita est, ut quotidie aliquid vitii deponas, aliquid virtutis acquiras, donec possis cum Apostolo dicere,
Vivo ego, jam non ego, vivit verò in me Christus. Et illis quidem, qui Deo jugiter adhærentes mentem habent rebus divinis exercitatam, non erit difficile sanctioris vitæ incremento se ad dignè celebrandum recte disponere: aliis vero, quorum major numerus est, qui minus idonei sunt ad animum sursum erigendum, varia sancti Patres documenta præscribunt, quibus adjuti ad Deum accedant tali cura, & dispositione, quæ tanto mysterio digna sit. Quædam ex his jam supra à nobis tradita sunt: alia infra explicabuntur.

§. II. De præmittenda Confessione sacramentali.

Formidabilis est, & non sine horrore audienda Apostoli comminatio dicentis: *Quicunque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indignè, reus erit corporis & sanguinis Domini.* Quare celebrare volenti revocandum est in memoriam ejusdem præceptum, *Probat autem seipsum homo, & sic de pane illo cdat, & de calice bibat; qui enim manducat & bibt indignè, judicium sibi manducat & bibt.* Et quidem probatio omnino necessaria est, ut nullus sibi conscientius mortiferæ labis ad sacrificandum præsumat accedere, non præmissa sacramentali confessione quantumvis sibi contritus videatur; alioquin pa-

nem vitae in mortem & condemnationem accipiet. Ut vero ex hoc divino convivio, quod sanctis animabus inexplicabiles praebet delicias, mens abundantius reficiatur, non solum a mortalibus, sed etiam a venialibus culpis, & ab omni terreno affectu eam expurgare oportet, & prorata at vacuam Deo exhibere, gratiae suae donis impletandam & exornandam. Hac de causa boni sacerdotes, quos te imitari par est, vel quotidie, vel alternis diebus, vel bis saltem in hebdomada animo vere contrito ad confessionem solent accedere, omnesque malorum radices evellere conantur, atque omnem vel levissim in maculam abstergere. Quod si nihil sacramento penitentiae expiadum occurrat, intensum nihilominus contritionis actum de totius vitae delictis elicere non omittes, quia cor contritum & humiliatum Deus non despiciet.

In ipsa autem confessione vitanda prolixitas, & nimia diligentia in levioribus culpis recensendis: satius enim est intimè de iis dolere, & per devotam cordis ad Deum conversionem eas expiare, quam in iis ad instar historiarum sine proposito emendationis, sicut ut plurimum contingit, enarrandis immorari. An vero expeditat quotidianas imperfectiones in confessione explicare, ut status penitentis notior sit Confessario, non est una Magistrorum spiritualium sententia; tutior tamen & communior est, opertere eas extra sacramentum manifestare. Cavendus item multorum error, qui se prolixè de iis accusant, quæ peccata non sunt, ut de pravis habitibus & passionibus, & de circumstantiis impertinentibus; quod sint superbi, iracundi, & proni ad malum; quod Deum non amaverint ex tota cordis intentione, & alia ejusdem generis multa, de quibus & aliis ad confessionem pertinentibus suadeo ut omnino legatur tractatus S. Bonaventuræ de modo confitendi, & puritate conscientiæ. Confessioni autem duplex preparatio præmittenda, remota & proxima. Remota in hoc consistit, ut per vigilem cordis custodiam, profundam tui cognitionem, & exactam discussionem,

Qo ij

eam comparare studeas conscientiæ teneritudinem & puritatem, quæ commissos defectus statim sentiat, & fideliter memoriae suggerat. Deinde assuesces actum contritionis frequentare, & quotidianum examen sic instituere, ac si statim confiteri deberes. Proxima aliquot actus complectitur: nam primum gratiam efficacem petere debes omnia peccata agnoscendi, detestandi, & emendandi: tum in memoriam revocanda quæcunque ab ultima confessione commissa sunt: Demum de singulis actum doloris elicies cum firme constantique proposito ab his deinceps abstinendi, & satisfaciendi. Quod si peccata leviora sint, quia omnia corrigere propter humanam fragilitatem difficile est, propones saltem & conaberis, quoties ad confessionem accedis, aliquid ex his deponere, in quod frequentius labi soles.

§. III. Modus confitendi.

Quandoquidem hujus sacramenti pars essentialis, ea que præcipua, est dolor & contritio ob admissa facinora, huic maximè insistes, præmissa brevi consideratione alicujus motivi ejusdem contritionis, qualia sunt 1. Gravitas peccatorum, quibus offenditur Deus, cuius bonitas infinita nec levissimè quidem laedenda foret, etiam ob salutem totius mundi. 2. Atrocissima damna, quæ tam in ista quam in altera vita ex peccato oriuntur. 3. Inscrutabilitas judiciorum Dei sæpe ingratos deferentis, tepidos evinentis. 4. Brevitas & incertitudo temporis gratiæ, quo potest offensa Dei expiari. 5. Memoria æternitatis, ejusque interminabilis durationis. 6. Inæstimabilis dignatio Dei, qui tanta passus est, ut te à peccatis liberaret. 7. Magnitudo beneficiorum tibi à Domino collatorum, pro quibus turpissimum est non te gratum bene vivendo exhibere. 8. Sublimitas æterni præmii, & facilitas medium ad illud acquirendum. 9. Infinita amabilitas Dei infinito obsequio propter se dignissimi, quia ipse est summum bonum, qui te amore incomprehensibili prosequitur.